

Vědecká jména živočichů, rostlin a hub jsou různě motivována. Odrážejí vzezření, velikost, barvu nebo další vlastnosti organismů, či odkazují k místu jejich nálezu, příp. výskytu. Mohou být odvozena od osobních jmen, a to i fiktivních postav. Jména božstev a hrdinů řeckých a římských mýtů byla oblíbeným zdrojem názvů od dob zakladatele přírodovědecké nomenklatury Carla Linného. On i jeho následovníci dobře znali antické mýty a často se jejich příběhy a postavami inspirovali. Šestidílný seriál „Antické mýty jinak“ představuje některé živočichy, rostliny a houby jako nositele jmen kdysi slavných božstev, lidí a dalších bytostí, a tedy vlastně jako pokračovatele starých řeckých a římských příběhů. K počátkům světa nás vede Matka Země Gáia v podobě pavouků a bakterií, hrůzné Gorgony vystupují jako letouni nebo rostliny. Prvotní utváření světa ilustruje mnoho obrovitých Gigantů ve všech skupinách organismů a také bůh nebes Úranos coby motýl. Po vládci Diovi se nazývají žáby i ryby, jména podsvětního Háda a mořského Poseidóna nesou štíři, resp. různí vodní živočichové. Héroové Perseus, Héraklés, Théseus jsou mezi brouky, rostlinami a houbami. Hrdiny trójské války, slavné pěvce a další postavy najdeme jako savce, ptáky a třeba chobotnice. Celkem 300 mytologických postav ožívá v seriálu ve více než 650 organismech.